DERDE JAAR, N°. 443 — 1839. — DONDERDAG, 18 APRIL.

DE AVONDBODE,

ALGEMEEN NIEUWSBLAD

voor Staatkunde, Handel, Nijverheid, Landbouw, Kunsten en Wetenschappen.

ABONNEMENT
AAN HET BUREAU VAN HET BLAD,
Warmoesstraat, N°. 206.
En bij alle Boekhandelaars en Postkantoren van het Rijk.

Brieven, Gelden, enz., moeten *franco* worden ingezonden.

PRIJZEN
VOOR 3 MAANDEN,
te *Amsterdam*........................ f 7.—
en *Buitensteden* franco................ - 8.—

Advertentien.
ZEVEN REGELS of minder.................. f 1.75.
Elken regel meer....................... - 25.
ZEGEL voor elke advertentie en herhaling.... - 35.

Het eiland St. Eustatius.

In het midden der 17e eeuw was dit eiland eene landbouwende kolonie, bevolkt enkel door vrije menschen, Zeeuwen, Hollanders en Walen, genoot welvaart, en schonk voordeelen aan de Zeeuwsche kooplieden, eigenaars van Eustatius, die zich daardoor in staat bevonden behoorlijk in het godsdienstig onderwijs te voorzien. Ook bij den aanvang der 18e eeuw werd er nog tabak, suiker en Indigo gebouwd; doch men klaagde reeds, meer dan te voren, over den rotsachtigen bodem en over de schaarschte aan water, waardoor die artikelen geene belangrijke voordeelen afwierpen. Werd die schaarschte veroorzaakt door het meer en meer wegkappen van het zwaar geboomte, dat, tijdens men het eiland in bezit nam, tot eene aanzienlijke hoogte de helling van den kegel bedekte, en, volgens de bewering van sommigen, de wolken aantrok? Was welligt de destijds ontluikende handel op Eustatius, waardoor men gemakkelijker het brood verdiende, dan door den landbouw, oorzaak van het beklag?

Inderdaad begon de handel op Eustatius, sedert het begin der 18e eeuw, levendigheid te verkrijgen met de naburige Spaansche, Fransche en Engelsche bezittingen. Het duurde niet lang, of men zag Engelschen, en daarna Denen, zich op het eiland vestigen. om deel aan dien handel te verkrijgen. Het is niet geheel zeker, of die sluikhandel (want zoodanig was die handel) aanving, ten gevolge der goedkoope prijzen, waartoe de planters der naburige eilanden zich op Eustatius van zoutwaternegers konden voorzien. Zeker is het, dat de negers, gedurende geruimen tijd, een deel van het onderlinge handelverkeer uitmaakten; dat de West-Indische maatschappij die menschenwaar van de kust van Guinea naar Eustatius deed vervoeren, alwaar de Africaansche negers werden verkocht en door Engelsche en Fransche planters, enz. tegen suiker, koffij, tabak, katoen en Indigo werden ingeruild. De aanvoeren naar het eiland werden steeds aanzienlijker, zoodat geheele ladingen van koffij, suiker, enz. van hier naar Amsterdam werden afgescheept. Alras had men geene pakhuizen genoeg; het geheele eiland werd toen pakhuis. Dikwijls werden de aangevoerde goederen niet eens aan wal opgeslagen, maar ter reede onmiddellijk aan boord der Nederlandsche schepen over geladen, en naar Holland, meestal naar Amsterdam, verzonden. Waren zoodanige gelegenheden niet genoegzaam voorhanden, dan bevond men zich meermalen in de noodzakelijkheid, de goederen, welke het minst aan bederf onderhevig waren, in de open lucht op te slaan en met zeilen te dekken. In de pakhuizen werden alle openingen digt gemaakt, ten einde zoo veel te meer te kunnen bevatten, en door een luik in de zoldering stortte men de koffij naar beneden. Uit deze bijzonderheden kan de levendigheid van den handel op Eustatius worden afgemeten; een eiland in het geheel geene vijf mijlen in omtrek, met 350 à 400 huisgezinnen.

Zestig en tachtig schepen gingen jaarlijks met volle lading naar het moederland, met voortbrengselen, herkomstig van de Fransche, Spaansche en Engelsche bezittingen. In oorlogstijden werden de aanvoeren der koloniale waren nog drokker, dewijl de republiek hare onzijdigheid zocht te bewaren. Doch de Engelschen, wier oorlogsvloten in de Antillen doorgaans de grootste waren, werden daarover niet enkel vergramd, maar veroorloofden zich zelfs de willekeurigste uitlegging aan het tractaat van 1678 te geven, ten einde hunne geweldenarijen te kleuren, en een voorwendsel te hebben, om de Nederlandsche koopvaardijschepen weg te nemen. Dan heette het, bestond de lading deels uit verboden goederen, dan weder heette de geheele lading koffij of suiker Fransch eigendom, enz. Zelfs wanneer al eens, hetgeen zelden het geval was, de schepen, eenmaal in Britsche havens opgebragt, weder werden ontslagen, bekwam men geene vergoeding voor oponthoud, bederf van goederen en dergelijke, maar moest daarenboven de helft der proceskosten dragen. — Hoe belangrijk de handel van Eustatius konde genoemd worden, is op te maken uit eene klagte van den Amsterdamschen handelstand, aan de Staten van Holland ingediend, waarbij blijkt, dat de Engelsche kapers in één enkel jaar, aan schepen en goederen, naar of van Eustatius bestemd, voor eene waarde van *twintig* millioen gulden hadden prijs gemaakt. En die oorlog tusschen twee naburstaten, waarbij Nederland, in weêrwil eener stipte neutraliteit, zoo vele millioenen schats verloor, duurde van 1756 tot 1759!

Deze verliezen, hoe zwaar ook, werden nogtans slechts als voorbijgaande beschouwd. De handel van Eustatius bloeide, en bloeide bij voortduring, en kreeg zelfs nog grooteren aanwas, toen de Britsche volkplantingen in Noord-America tegen het moederland in opstand geraakten. Rijst, katoen, tabak, ging uit Noord-America over Eustatius naar Amsterdam, en, zoo als van de Engelsche zijde beweerd wordt, verkregen de opstandelingen, langs denzelfden weg, wat zij behoefden, om hunnen weêrstand te duurzamer te maken.

Wij zullen hier niet onderzoeken, of, en in hoeverre de Nederlandsche kooplieden geregtigd konden geacht worden, om handelverbindtenissen aan te knoopen of te onderhouden met Britsche koloniën, die in openbaren opstand waren, terwijl de Republiek tevens met Groot-Brittanje in staat van vrede was. Wij hebben ons thans enkel met Eustatius bezig te houden, en te vermelden, welke vruchten dit alles voor de *diamanten rots*, zoo als Eustatius destijds dikwijls genoemd werd, in de gevolgen opleverde.

Het Britsch Gouvernement beklaagde zich ernstig over den Gouverneur van Eustatius; in en buiten het Britsche Parlement voer men op het hevigst uit tegen hetgeen op het eiland gebeurde; sommigen gingen zelfs zoo verre in hunne verbittering over de ondersteuning, welke zij meenden, dat van daar aan de Noord-Americanen gewierd, van te wenschen, dit eiland in de kolken der zee te zien verzinken. Geen wonder dan ook, dat de geweldenarijen, door de Britsche oorlogschepen en kapers gepleegd, een ernstiger karakter aannamen, dan in den Franschen oorlog van 1756 het geval was geweest. De Britsche kapers kwamen ten anker ter reede van Eustatius, in de nabijheid der rijkstgeladen schepen, ten einde die des nachts in bezit te nemen; soms roofden zij ze bij helderen dag van de reede. Geruimen tijd was er geene scheepsmagt van den Staat, en nimmer eene genoegzame magt om de schending der Nederlandsche vlag, des noods, met geweld te keer te gaan. Intusschen vertoonde zich op Eustatius de winzucht onder verschillende, zelfs afzigtige gedaanten. Londensche negotiehuizen namen op dit eiland deel aan den handel met de Noord-Americaansche opstandelingen; terwijl Nederlandsche ingezetenen van het eiland in het bezit waren van Britsche kaperbrieven, waardoor zij beter dan iemand ter wereld in staat waren, den handel van Eustatius te benadeelen!

Intusschen woedde den 15 October 1780 een orkaan met groote hevigheid. Doch het was evenmin van dien orkaan, als het van den orkaan van den 22 September 1751, hoe vernielend overigens ook, was, dat Eustatius het grootste onheil dreigde. Dat onheil kwam van een' geheel anderen kant, voor den opmerkzamen waarnemer voorzeker minder onverwacht dan een Antillische orkaan.

Terwijl men zich nog alomme in de Nederlandsche bezittingen buiten Europa, met het denkbeeld van vrede streelde, verscheen op den 3 Februarij 1781 de Britsche admiraal Rodney met eene aanzienlijke vloot voor Eustatius, en eischte het op. Het eiland was geenszins in staat, om weêrstand te bieden, want niettegenstaande de dreigende taal, welke uit Engeland zoo menigvuldige malen het ergste aan Eustatius had voorspeld, had men evenwel niet getracht in den vervallen staat der forten eenige verbetering te bewerkstelligen. Eene onvoorwaardelijke overgave was van dien toestand het natuurlijke gevolg. Rodney, zonder slag of stoot meester geworden van het eiland, alsmede van de schepen en vaartuigen, welke ter reede lagen, gedroeg zich jegens de ingezetenen op het allerschandelijkst, en had in generaal Vaughan en kolonel Cockburn waardige helpers. Den Engelschen vielen hier 50 of 60 Nederlandsche koopvaardijschepen, en een gelijk getal Americaansche en Fransche vaartuigen in handen. Hadde Rodney zich vergenoegd met bovendien verbeurd te verklaren, alle producten, welke eenigermate als eigendom van de Noord-Americaansche opstandelingen konden worden beschouwd, dan reeds zoude hij zeer aanzienlijken buit gemaakt hebben; doch dit was hem niet genoeg. Den ingezetenen ontnam hij al hun geld en ongemaakt en gemaakt goud en zilver, ongeveer *drie* millioen gulden aan waarde. Hij ontnam hun huisraad, huisselijken voorraad en slaven; hij joeg ze uit hunne woningen; en zond — het eenigste, wat nog overig schoot — alle Amsterdammers (1), als krijgsgevangen soldaten, van het eiland, zonder hun iets van het hunne te laten volgen, om zich te voeden of te kleeden!

Hoe deze gruwelen in Engeland luide toegejuicht werden, behoort niet tot ons bestek; noch, hoe de Nemesis zich eerlang Rodney ter prooi uitkoos. Evenmin ook zullen wij ons met de verdere lotgevallen van het eiland in bijzonderheden bezig houden.

Eustatius ligt sedert dien tijd dáár als een toonbeeld van Britsche wraak! De handel zocht en vond eene schuilplaats op het Deensche eiland Sint-Thomas, en schijnt voor immer van Eustatius geweken. De voormalige getuigen van de welvaart, de uitgestrekte pakhuizen, de prachtig versierde woningen, zijn meer en meer vervallen, en geven aan het eiland een treuriger aanzien, dan wanneer het nimmer eene hooge mate van bloei gekend hadde! Ruim veertig jaren, nadat Rodney, als aanvoerder eener woeste en plunderzieke horde, met zelfbehagen alle welvaart alhier vernield had, erkende een Britsche reiziger, dat Eustatius nog zuchtte onder de uitwerkselen der verovering van admiraal Rodney.

Wel heeft Neêrlands Souverein in 1816 en sedert getracht Eustatius althans eenigermate op te beuren; doch vruchteloos! Steeds dieper en dieper gezonken, heeft, zoo het schijnt, moedeloosheid zich van de geheele bevolking meester gemaakt. Die gegoed is, verlaat het eiland met zijne kapitalen en slaven, zoodat de bevolking en landbouw steeds minder worden. Van waar zal, in zoodanig een' treurigen toestand, voor het rampspoedige Eustatius uitkomst, uitredding opdagen!

(1) Dit gedrag, jegens de Amsterdammers in het bijzonder, is waarschijnlijk toe te schrijven aan de papieren, welke de Engelschen bij den voorzitter van het Americaansche congres *Laurens* hadden gevonden. Zie m STUART, *Vaderl. Historie.* D. III. bl 502.

NEDERLAND.

AMSTERDAM 17 April. Gisteren avond is de gala-representatie in den Franschen Schouwburg bijzonder luisterrijk geweest. Reeds vroeg bezette een talrijk en uitgelezen publiek de zaal, die buitengewoon verlicht was, en smaakvol gedecoreerd. Het schitterende van vele toiletten leverde een fraai gezigt op, terwijl de levendigste belangstelling in de Vorstelijke personen, wier komst men verbeidde, op elks gelaat zigtbaar was. Omstreeks 7½ ure verschenen Z. K. H. de Grootvorst troonopvolger van Rusland, HH. KK. HH. de Prins en Prinses van Oranje, Prins en Prinses Frederik, en de jeugdige leden van het huis van Oranje, in de voor dezelve bestemde loge, en werden, onder het spelen der Russische en Nationale volksliederen, met geestdrift ontvangen; een talrijke stoet vergezelde het vorstelijke gezelschap. De heer directeur Baudot droeg van het tooneel eenige Fransche dichtregelen, door hem zelven vervaardigd, ter eere van Z. K. H. den grootvorst voor, welke door de hooge bezoekers, en in het bijzonder door den grootvorst, met veel welwillendheid werden aangehoord. Zij zijn van den volgenden inhoud:

L'air, au loin, répétait mille cris d'allégresse,
J'interroge, on me dit: c'est lui, c'est son altesse!
De Pierre un petit fils qui, dans cet heureux jour,
Du meilleur de nos rois vient augmenter la cour;
Partout, autour de lui, le délire est extrême;
A peine a-t-il paru que tout le monde l'aime,
Et la fille aux cents voix peut dire, en tous pays,
Que les Czars et Nassaux sont á jamais unis.

De ton aïeul nos fils ont gardé souvenance,
En chantant ses hauts faits, on berçait leur enfance;
A peine d'une mère abandonnant les bras,
Aussitôt vers Zaandam ils dirigeaient leurs pas.
Là, pleins d'un saint respect pour ces débris antiques,
Ils allaient saluer ces rustiques reliques,
Que le temps respecta, pour dire à nos neveux:
C'est là, que, loin des cours et des plaisirs pompeux,
Pierre le grand vécut et d'un mâle courage
Du travail le plus rude a fait l'apprentissage;
Toujours plein de douceur envers ses compagnons
Auxquels il sût cacher et son rang et ses noms,
Il s'en faisait aimer et régnait sur leurs coeurs,
Pour lui, ce plaisir doux remplaçait les grandeurs.
Mais quand l'histoire est là, que puis-je encore dire?
Rien qui ne soit connu; alors cessons d'écrire
Et mêlons nous à tous, pour fêter, en passant,
D'un aussi grand héros, le jeune descendant.

De daverende toejuichingen, welke aan de woorden te beurt vielen,

MENGELWERK.

HERINNERING AAN CZAAR PETER DEN GROOTEN.

« *Dit 's eerstof voor de Faem, en haren kopren mont,*
« *Om* ALEXANDERS *en om* CEZARS *lang verlegen,*
« *Terwyl de jonge voor d'aeloude tyden swygen,*
« *Eer zy ter weerelt zoo volmaeckte deughden vont.* »
VAN VONDEL.

De kroon, uit smijdig goud geslagen,
Drukt loodzwaar op een Vorstlijk hoofd.
Hoe menig stervling moest die dragen!
Maar bij het klimmen van zijn dagen,
Was 't licht der vreugde als uitgedoofd:
De zware last boog 't hoofd ter neder.
De stormvlaag, loeijend om den ceder,
Ontwortelt eens den grijzen tronk,
Der eeuwen lust, der wouden pronk.

Slechts zelden kan *hij* 't hoofd verheffen,
Die, door de gulden kroon gedrukt,
Zijn levenspad, gebaand noch effen,
Bewandelt. — Zou hij 't doelwit treffen,
Eer hem de dood zijn kroon ontrukt?
Slechts zelden liet deez' aard hem rusten,
Vóór dat hij aan de laatste kusten,
Waar God hem andere kroonen biedt,
Het anker vrolijk vallen liet.

Daar staat de fiere zoon van 't Noorden,
De bloem van Ruriks heldenteelt;
Waar nooit de Zuider zonnen gloorden,
Aan Newa's witbevrozen boorden,
Begroet ons oog zijn krachtig beeld.
Hij moest een menschentemmer worden.
Zijn vuist beteugelt woeste horden,
Hij grijpt het Staatsroer moedig aan,
En treedt een onbetreden baan.

O groote taak, om 't licht te ontsteken,
Waar 't middernachtlijk duister moordt! —
't Verjaard vooroordeel af te breken! —
En onbevreesd dit woord te spreken:
« Het worde licht! — Gij, Volken, hoort! » —
O Godlijk werk, om duizend oogen,
Met dubblen blinddoek overtogen,
Voor 't licht weêr te oopnen, dat zijn gloed
In hart en hoofd gevoelen doet!

Dat deed hij, die zijne eeuw een' luister,
Een' ongekenden luister gaf.
Zijn reuzenhand verbrak den kluister:
De wangunst, met haar loos gefluister,
Verbleekte, waar hij 't voorbeeld gaf.
Zijn voet verplette slangenkoppen;
Hij voelde 't hart verdubbeld kloppen,
Waar 't zuchtend vaderland hem riep,
Hem, die een *tweede Rusland* schiep.

Zijn adem schonk 't verdoofde leven
Aan 't oude Rijk der Czaren weêr.
Maar wie de heilge wet wil geven,
Met diamant op staal gedreven,
Hij schrijf haar niet met zwaard of speer;
Neen, 't eigen voorbeeld werk hier krachtig.
't Bevel eens opperheers is magtig;
Maar wie door daad en voorbeeld leert,
Die wordt bemind, die wordt vereerd!

Getrouwe gids van 't volk, dat wachtte
Op vorstenhulp en vorstentrouw,
U was 't een heilige gedachte,
Dat volk, dat in de boei versmachtte,
Te redden uit zijn bangen rouw!
Dat, Czaar! dat vlocht u lauwerbladen;
Gij wierpt, met wijze hand, de zaden
Op 't doodsche veld — nu hangt de vrucht
Ons rijp en blozend in de lucht!

Hoe dierbaar zijt ge aan *ons!* Wij roemen
Den Keizer, die een scheepsbijl greep!
Wij mogen U den onzen noemen,
En vlechten om Uw beeldtnis bloemen! —
Wij gaan bewondrend met U scheep,
En zien aan Neêrlands vrije stranden,
U, den Monarch, als broeder, landen.
En 't Hollandsch brood staan op den disch
Van Hem, die *Holland's* gastvriend is.

waarbij op de naauwe vereeniging tusschen het huis der Czaren en ons Koninklijk stamhuis werd gezinspeeld, strekken ten bewijs, dat de talrijk opgekomen schaar ingezetenen volkomen in die gevoelens deelde, en daarin eene waardige hulde zag voor den verheven Reiziger. De representatie zelve voldeed wèl en het geheele personeel wedijverde, om den luister van dit feest te verhoogen. De tusschen-bedrijven werden afgewisseld met de Russische en Nationale Volksliederen. Bij het vertrek van het Vorstelijke gezelschap, rees het geheele publiek op, om nogmaals door de levendigste toejuichingen de vreugde over de tegenwoordigheid der Doorluchtige bezoekers, op de ondubbelzinnigste wijze, aan den dag te leggen.

Dezen morgen hebben Z. K. H. de Grootvorst en Z. K. H. de Prins van Oranje, benevens Zijne drie Zonen, onderscheiden merkwaardigheden dezer hoofdstad bezigtigd, waaronder men noemt het magazijn van antiquiteiten van den heer de Hart, in de Warmoesstraat, het kabinet van zeldzaamheden van den heer Josephus Jitta, op den Zwanenburgwal, en het magazijn van porseleinen van den heer Gans, op het Amstelplein.

Omstreeks 11 ure hebben de Grootvorst en de Koninklijke Prinsen zich naar de Werf begeven; ten 12 ure zijn HH. KK. HH. de Prinsessen van Oranje en Frederik aan de *Nieuwe Stads-Herberg* afgestapt, en scheep gegaan op de stoomboot *Merkurius*, welke, aan de Oosterdok-sluis gekomen, door het overige Vorstelijk gezelschap, hetwelk zich door sloepen van de Werf derwaarts had doen roeijen, werd ingewacht. Vervolgens hebben de hooge personen gezamenlijk op de genoemde stoomboot, onder het lossen van het geschut van het 's Konings jagt, dat aldaar op stroom lag, en het spelen der volksliederen, door het muzijkcorps der Amsterdamsche schutterij, de reis naar Zaandam voortgezet.

Tegen 5 ure worden de Doorluchtige Reizigers in deze hoofdstad teruggewacht; ten 7 ure zal er diner ten hove zijn.

— De *Staatscourant* deelt het handel-tractaat mede, op den 21 Jan. jl. te Berlijn tusschen Nederland en de Staten van het Duitsche tolverbond gesloten, en waarvan de ratificatiën, blijkens kennisgeving van Z. Exc. den minister van Buitenlandsche zaken, op den 2 April jl. zijn uitgewisseld.

Dit staatsstuk, met het daarbij behoorende protocol en annexe, zijn bereids *het eerst* in den *Avondbode* van 27 Februarij, 1 Maart en 2 Maart bekend gemaakt.

— Men verneemt, dat Z. M. dezer dagen de straf des doods, waartoe Laurens van der Tak, bij arrest der Criminele Regtbank in Holland, in dd. 11 Dec. ll., veroordeeld was, ter zake van moedwillige verwonding van den commandant in de gevangenis te Hoorn, Willem Duppe, en welke den dood van denzelven binnen 40 dagen ten gevolge heeft gehad, heeft gemitigeerd en veranderd in geeseling en brandmerk met den strop om den hals en twintigjarig confinement.

Part. Corresp. BRUSSEL 16 April. Gisteren moet ons gouvernement dépêches uit Londen van de heeren van de Weyer en Nothomb ontvangen hebben, waarop de laatste het antwoord van vorst Leopold verlangt, ten einde, in overeenstemming met de Conferencie, de definitieve toetreding tot het eind-tractaat te formuleren. Onze minister voor de Openbare Werken wordt tegen het einde der week alhier terug verwacht.

Behalve het door de dagbladen medegedeelde, betreffende de komst naar herwaarts van den baron Seckendorf, (zie LUIK), wil men ook, dat de keuze van eenen opvolger van den graaf de Rechberg de eenigste hinderpaal zoude zijn tegen het herstel der diplomatische betrekkingen, tusschen België en Oostenrijk. De zaak van den Poolschen generaal Skrzynecki schijnt geheel geschikt te zijn.

Voor het oogenblik is alles alhier zeer kalm. De openbare meening ziet met bedaardheid de ontknooping der staatkundige moeijelijkheden te gemoet. Dit neemt echter niet weg, dat het vertrouwen nog geenszins bestaat, en dat de handel en nijverheid bij voortduring veel lijden onder den tegenwoordigen staat van onzekerheid.

BRUSSEL 16 April. Te Doornik is de heer van Cutsem, met 413 van de 646 stemmen, tot afgevaardigde verkozen. Deze keuze is in eenen ministeriëlen zin uitgevallen.

— Dezen morgen heeft voor het eerst het vervoer van koopwaren over den ijzeren spoorweg plaats gehad. Dit zal voortaan geregeld geschieden.

— Uit de acte van beschuldiging tegen de heeren Bartels en Kats blijkt, dat deze woelgeesten voor het Hof van Assises zullen te regt staan:

1°. Wegens directe opruijing der burgers tot het werven en oprigten van gewapende benden, buiten toestemming van het Gouvernement;

2°. Wegens aansporing van officieren, om zich aan de bevelen van de regering te onttrekken en hunne troepen onder de wapenen te houden, ook na de ontbinding der corpsen;

3°. Wegens openlijke beleediging van den persoon des Konings (Vorst Leopold);

4°. Wat Bartels alleen betreft, wegens openlijke aanranding van de verbindende kracht der wetten.

Op al deze feiten zijn de straffen des doods of van verbanning gesteld.

LUIK 16 April. De secretaris van den baron de Seckendorf, Pruissisch gezant bij ons hof, is deze stad gepasseerd, zich begevende naar Brussel. Naar men zegt, moet de baron de Seckendorf in den loop dezer week alhier aankomen, om zijne functiën bij ons gouvernement te hervatten.

FRANKRIJK.

PARIJS 15 April. Er is nog geene ministeriële combinatie vastgesteld; alles zal afhangen van de verkiezing van den voorzitter der afgevaardigden, welke waarschijnlijk morgen, of uiterlijk overmorgen zal geschieden. Het is nog moeijelijk iets te zeggen van de houding, welke de verschillende fractiën der Kamer bij deze gewigtige gelegenheid zullen aannemen. De beide legers verzamelen al hunne krachten tot den strijd. Zie hier de berigten, welke wij daaromtrent, uit de beste bronnen, hebben verkregen:

De heer Odillon Barrot is de eenige candidaat der linkerzijde en van het linker centrum.

In het andere leger bestaat er nog steeds weifeling omtrent de te kiezen aanvoerders. Doch eindelijk is er besloten, eene deputatie der 221 naar den heer Passy, die dezen morgen alhier is aangekomen, te zenden, ten einde hem den voorzitterstoel aan te bieden. Eene enkele voorwaarde is hem opgelegd, namelijk, om met al zijnen invloed de benoeming der heeren Cunin-Gridaine en Jacqueminot tot vice-presidenten te ondersteunen.

Het doel van dezen stap en de uitslag, die daarvan het gevolg zal zijn, strekken om den heer Passy geheel van de linkerzijde te scheiden, en, zoo men zekere geruchten mag gelooven, zoude dit reeds ten halve geschied zijn. De jongste gesprekken van den Heer Thiers met den heer Passy doen gelooven, dat niet de beste verstandhouding tusschen hen bestaat.

Wat den heer Dupin betreft, het is waarschijnlijk, dat de eerste stemming hem niet voordeelig zal zijn; hoewel de stemmen tusschen hem en de heeren Odillon Barrot en Passy zullen verdeeld worden. De verschillende partijen zullen bij deze eerste proeve hare krachten meten, en indien de 221 de minderheid mogten uitmaken, is het mogelijk, dat zij zich met andere fractiën der Kamer zullen vereenigen, om den heer Odillon Barrot te verwijderen, en den heer Dupin te doen zegevieren. De zwarigheden zijn dus verre van weggenomen te zijn.

De linkerzijde schijnt de heeren Teste en Calmon tot vice-presidenten te willen benoemen, doch de secretarissen onverschillig uit de verschillende deelen der Kamer te kiezen. Overigens is er nog tot niets bepaalds besloten. Het regter-centrum zal zich dezen avond bij den heer Perier vereenigen; het linker-centrum bij den heer Ganneron, en de linkerzijde bij den heer Odillon Barrot. (*Gewone Corresp.*)

— Heden is de zitting van de Kamer der Afgevaardigden door eene bijzondere omstuimigheid gekenmerkt. De verkiezing van den heer Debes had tot eene vrij levendige woordenwisseling aanleiding gegeven; daar sommigen beweerden, dat door dien heer niet de vereischte som in de belastingen werd betaald, om tot afgevaardigde te kunnen verkozen worden. Bij de stemming daarover, scheen de meerderheid zich voor de toelating van den heer Debes te verklaren, doch de tegenpartij hief een zoo vervaarlijk en verward schreeuwen aan, op grond, dat er eene geheime stemming moest plaats hebben, dat de tijdelijke voorzitter, de heer Merlin, genoodzaakt was zich te dekken. Bij het vertrek van den post, vreesde men, dat de zitting heden geen' verderen voortgang zoude kunnen hebben.

— Volgens brieven uit St. Petersburg, heeft er aldaar eene Kabinetsverandering plaats gehad, waarbij de heer Nesselrode, als minister van Buitenlandsche zaken, zoude zijn afgetreden, en de heer Tatischeff, vroeger ambassadeur te Weenen, in diens plaats benoemd.

BAYONNE 12 April. Uit de Baskische provinciën zijn heden geene tijdingen ontvangen.

— Volgens brieven uit Tolosa, alwaar Don Carlos zich bevindt, zou aldaar groot geldgebrek heerschen. Ook begint men meer ontevreden te worden over de handelwijze van Marotto, en indien hij in Biscaye niets beslissends verrigt, moet men hem als verloren beschouwen. Uit Sarragossa schrijft men, dat de generaal en chef van het leger van het centrum eene verkenning op Segura heeft gemaakt; vervolgens heeft hij zich naar Cortes begeven, doch sedert den 6 dezer heeft men niets van hem vernomen.

— Gedurende het beleg van Segura, heeft Cabrera aan verschillende divisiën bevel gegeven, om de omstreken te doorkruisen. De Carlistische troepen trekken door la Huerta de Valencia, terwijl wederom anderen zich naar nieuw Kastilië begeven.

— Het gerucht verspreidt zich, dat het Balmaseda gelukt is, in Arragon binnen te rukken.

SPANJE.

MADRID 7 April. H. M. de Koningin zal heden eene revue houden over 4 bataillons nieuw georganiseerde troepen van het depôt van Leganez; binnen weinige dagen zullen zij zich op marsch begeven. Naar men zegt, vertrekken zij naar het leger van het centrum.

— Het dagblad *El Piloto* beweert, dat het Ministerie eindelijk besloten heeft, dat de baron de Meer het bevelhebberschap over Katalonië zal behouden.

— De gewone *Madridsche Correspondentie*, d.d. 8 April, bevat het volgende:

« Het schijnt, dat de ministers van Oorlog en van Financiën zich onderling niet verstaan; waaruit, ofschoon al de overige ministers eensgezind zijn, de veronderstelling voortvloeit, dat eene verandering in het Ministerie onvermijdelijk is.

« Eene krijgsmagt van 6,000 man infanterie en 3,000 paarden zal eerlang naar la Mancha en Estramadura vertrekken, ten einde de Carlisten, die zich aldaar bevinden, aan te tasten.

« De generaal Cordova heeft den 16 Maart in Badajoz eene proclamatie aan de Spaansche natie uitgevaardigd, waarin hij te kennen geeft, dat de beschuldiging, die op hem rust, een gevolg is van de vijandelijke gezindheid, die de graaf van Luchana tegen hem koestert; dat het Ministerie hem tot nu toe niet heeft gehoord; dat hij verlangt naar regt en billijkheid verhoord te worden, als wanneer blijken zal, dat hij zijne eer kan handhaven.

« De revue, door H. M. de Koningin over de troepen gehouden, was luisterrijk; men heeft de goede houding der soldaten algemeen bewonderd. H. M. heeft Hoogstderzelver tevredenheid daarover aan den Minister van Oorlog en den Kapitein-generaal van Madrid te kennen gegeven. »

ENGELAND.

LONDEN 13 April. Volgens den *Courier*, heeft de heer O'Connell, in eene vergadering zijner aanhangers te Dublin, verklaard, dat, wanneer, ten gevolge der motie, door lord John Russell te doen, waarvan, volgens hem, het lot van het Ministerie en de vrede van Ierland afhangen, de Tories overwonnen worden, hij zulks aan het Iersche volk, door middel der dagbladen van Dublin, zou bekend maken. Maar, wanneer, daarentegen, de Tories zegevierden, zou hij beginnen met zijne brieven aan het Iersche volk, in de Londensche dagbladen te plaatsen, ten einde de uitgevers der Iersche dagbladen niet aan de wraak van hunne Torygezinde vervolgers bloot te stellen.

— Gisteren heeft er, ten huize van sir Robert Peel, eene vereeniging van de Parlementsleden, welke tot de conservative partij behooren, plaats gehad, om te beraadslagen over de motie, door lord John Russell, met betrekking tot Ierland, te doen.

— Er is gisteren eene groote vergadering van landeigenaars, kooplieden, enz., allen belanghebbenden in den toestand van Jamaica, gehouden, waarin verzoekschriften aan de koningin en aan de beide Huizen van het Parlement geteekend zijn, tot behoud van de constitutie op dat eiland. Men herinnert zich, dat de wetgeving van Jamaica, sedert het Parlement alhier, in het belang der geëmancipeerde slaven, eene wet op de betere behandeling der gevangenen in de West-Indiën gemaakt heeft, hardnekkig en herhaalde malen, met groote meerderheid, geweigerd heeft te beraadslagen of besluiten te nemen, zoo lang de genoemde wet niet ingetrokken of buiten werking gesteld is; bewerende, dat dit onderwerp tot het inwendig bestuur behoort, en dat alzoo het Parlement, door deze wet te geven, inbreuk gemaakt heeft op de regten en voorregten van de koloniale wetgeving. Na dat de gouverneur alle middelen uitgeput heeft, door de wetgeving te ontbinden, en eene andere in de plaats te stellen, welke echter het voorbeeld van de vorige volgt, meent het gouvernement alhier, dat er niets anders overschiet, dan de constitutie op dat eiland, voor den tijd van 5 jaren, op te heffen, hetzelve alleen door eenen gouverneur in rade te besturen; zich voornemende, om in dien tusschentijd eenen staat van zaken voor te bereiden, welke meer geëvenredigd is aan de tegenwoordige bevolking, dan de oude tweehonderdjarige constitutie. Tot dat einde heeft het Ministerie dingsdag avond eene bill ingebragt, waarmede het Lagerhuis zich dien geheelen avond bezig gehouden heeft; de meerderheid scheen van oordeel te zijn, dat het Parlement, in het maken van de West-Indische gevangenis-wet, welke in andere koloniën ook reeds ingevoerd is, zijne magt niet te buiten gegaan is, en heeft de eerste lezing van de Bill tot opheffing van de constitutie van Jamaica bevolen. Wat er verder van worden zal, zal de tijd leeren. Bij de beraadslagingen is het gebleken, dat op Jamaica 5,000 blanken zijn, en 28,000 van de kleur of zwarten, die reeds eenigen tijd vrij zijn; voorts 350,000 Negers, onlangs vrij geworden. Het getal dergenen, die invloed op de verkiezingen hebben, beloopt nog geen 2,000; en er zouden nog 15 maanden verloopen moeten, eer het mogelijk werd, dat iemand van de 350,000 vrij geworden Negers eenigen invloed daarop konde uitoefenen.

— Bij gelegenheid van de onlangs plaats gehad hebbende presentatie ten hove, trok ook, onder anderen, het costuum van Mrs. Howard (van Corby) de opmerkzaamheid. Hare élégante robe was meer dan zeventig jaren oud, en met bloemen van gouden chenille geborduurd; het goud, dat boven allooi is, is nog zoo glansrijk, alsof het naauwelijks op het kleed was gelegd. Om den hals droeg zij eenen rozenkrans van wijlen Maria Stuart, Koningin van Schotland.

— Voor het bureau van policie van Queen-Square werd dezer dagen een jonge Franschman gebragt, beschuldigd van in de opera aan eenen kapitein der Koninklijke Marine een gouden horologie en ketting te hebben ontstolen. De jonge vreemdeling ontkende de daad, en de instructie was nog niet geëindigd, toen de magistraat, de heer Gregoire, in den loop van dezelve eenen brief ontving, van den volgenden inhoud:

Mijnheer de magistraat. Uit de dagbladen heb ik vernomen, welk een' diefstal men aan den heer Mainwaring heeft gepleegd. Ik acht het dien ten gevolge mijnen pligt, u de volgende zonderlinge omstandigheden ter kennisse te brengen. Op den avond, dat de diefstal plaats had, bevond ook ik mij in de opera. Des anderendaags borstelde mijn bediende mijnen rok, en vond in een' der zakken van denzelven een horologie, hetwelk waarschijnlijk het ontvreemde is. Ik zou het aan kapitein Mainwaring gewis hebben teruggezonden, wanneer ik zijn adres geweten had; doch zulks niet het geval zijnde, oordeelde ik het best, het horologie hiernevens aan u te doen toekomen.

De brief was niet geteekend, en werd, benevens het horologie, door een' welgekleed persoon aan den magistraat overhandigd, welke verklaarde, dat zijn vriend, bij wien het horologie was teruggevonden, Anderson heet, en steeds bereid is voor den magistraat te verschijnen, die hem dan ook heeft gedagvaard.

DUITSCHLAND.

WEENEN 8 April. Z. M. de Keizer heeft besloten, dat de algemeene wetten en staatkundige ordonnanciën der Oostenrijksche monarchie voortaan, te beginnen met 1840, ook voor Venetië en Lombardyë, welke tot dus verre onder een afzonderlijk beheer waren, zullen van kracht zijn.

— Z. K. H. de Aartshertog Karel wordt den 26 uit Napels alhier terug verwacht.

— Uit Konstantinopel heeft men nadere berigten, dat aldaar de krijgstoerustingen aanhouden. Achmet Pacha, die het bevel voert over de Turksche vloot, heeft zich naar de Dardanellen begeven.

FRANKFORT 11 April. Volgens alhier uit Weenen ontvangen berigten, heeft de baron O'Sullivan de Gras reeds eene audientie bij den Prins Metternich gehad, en zal dus te Weenen waarschijnlijk een diplomatiek karakter bekleeden.

— M. M. de Koningin van Beijeren zal den 20 dezer naar Altenburg vertrekken, ten einde bij eenige van Hoogstderzelver verwanten een bezoek af te leggen.

BERLIJN 12 April. Sinds de aankomst van den aartsbisschop van Posen alhier, verspreidt zich het gerucht, dat de Katholijke bisschoppen van Ermeland, de heer van Hatten, en die van Culm, de heer Ledlag, insgelijks naar de hoofdstad zijn ontboden, om de Conferencien mede bij te wonen. Welonderrigte personen houden dit voor gegrond.

STADSNIEUWS.

Aangekomen en gelogeerd in *den Grooten Doelen* op het *Singel*, de heer Everard, lijfarts van H. K. H. den Prins en de Prinses van Oranje.

177ste KON. NED. LOTERIJ.

Trekking der Eerste Klasse Woensdag 17 April.

3de Lijst: N°. 14514 en 22141 ieder een prijs van *f* 1,000. 4de Lijst: N°. 16430 een prijs van *f* 1,000; N°. 7623 een dito van *f* 7,500.

5de Lijst: N°. 1256 een prijs van *f* 20,000; N°. 14390 een dito van *f* 1,000.

BEVALLEN. 16 April E. C. C. Deters, geb. Nieman, Z. — Te *Koog aan de Zaan*, 15 April, G. Honig, geb. Honigh, Z.

OVERLEDEN. 13 April A. Tukker, wed. J. Diepenheim van Coeverden, 59 j. — 14 April M. C. Meijer, geb. Arendheider, 32 j. — het kind van C. Franke, 14 d. — Te *Nieuwe Diep*, M. Beukman, wed. J. T Gervin, 72 j.

Waar is Uw dragt met hermelijnen,
Waar is Uw schitterend Keizerskleed? —
Wie zag den Keizer hier verdwijnen? —
Gij ziet hem, zilvre Zaan! verschijnen.
Waar PIETERBAAS de balken meet! —
Daar is hij groot, *Europa's* troonen
Zien op den grootsten hunner zonen,
Bewondrend in verrukking neêr:
Daar is hij *mensch*, niet Keizer meer!

Daar, in de kleine hut gezeten,
Den passer in de bruine hand,
Schijnt hij 't aanstaande alreeds te meten,
Geheel doet hij den Vorst vergeten,
Nu hij het meetsnoer rekt en spant.
Neen, niemand zal een' heerscher zoeken
In hem, met kaarten en met boeken
Omringd, en die, in 't grofst gewaad,
Als werkman met den moker slaat.

Dat zag ons voorgeslacht, en eerde
Den vreemdling, die geen vreemdling bleef:
Een Keizer, die als kweekling leerde,
Die *wijsheid* en geen *goud* begeerde,
Die in den kiel de bouten dreef,
Die aan de scheepswerf uren zwoegde,
En schaafde en zaagde en boorde en ploegde ...
O zulk een schouwspel, nieuw voor de aard,
Verdient door kunst te zijn bewaard.

Nog tart de kluis het woên der jaren,
Door menschenhand en tijd gespaard;
Daar komt het nakroost van de Czaren,
Ter bedevaart zich needrig scharen:
Geen plek is heiliger op de aard!
Daar stond een magtige ALEXANDER,
Bewonderd door den Nederlander;
Dáár vader WILLEM; dáár de held,
Wiens roem 't verbaasde *Europa* meldt.

Ook *zij*, die, uit het kille Noorden,
Naar Bato's rijke stranden kwam,
En naar deez' vruchtbre klaverboorden
Getrokken met fluweelen koorden,
Den fieren held tot echtvriend nam;
Ook zij heeft vaak die plek betreden,
En dáár voor 't heil des volks gebeden;
De geest des grooten mans zag neêr,
En droeg haar beê voor d'Opperheer.

Het edelst bloed stroomt door haar aadren;
Maar ootmoed draagt ze in hart en oog.
Ook zij weet lauwren te vergaadren,
Zoo als de grootste van haar vaadren
Zich eenmaal om den schedel boog;
Haar leuze is nedrigheid, ontferming.
Bij haar vindt de armoê hulp, bescherming,
En daarom looft haar 't Hollandsch lied,
Daar 't volk in haar zijn moeder ziet.

Gruis dan, o tijd, met mokerslagen,
Wat 's menschenhand ooit worden deed;
De ware grootheid zal niet klagen,
Schoon eeuwen, eeuwen voorwaarts jagen;
De deugd behoeft geen Keizerskleed!
Haar lof is nimmer uitgezongen;
Zij leeft, herleeft op duizend tongen;
En staaft de lofspraak, schoon en rein:
« Dien grooten man was niets te klein. »

April 1839. B. T. L. W.

De aanleiding tot deze dichtregelen was het uitmuntend schilderstuk van den verdienstelijken kunstenaar PORTMAN, dezen grooten Vorst voorstellende, in oud Nederlandsche kleederdragt, in de *klassieke* hut aan de Zaan, omringd van voorwerpen, tot den scheepsbouw betrekking hebbende, met den passer in de hand; bijna zoo als dit uitgedrukt is in het 10 couplet van het bovenstaand dichtstukje. Wij verheugen ons, dat dit *nationaal* kunstwerk, in eenen zekeren zin, voortaan het eigendom van *elken* Nederlander zal zijn, daar er aan hetzelve geene betere plaats kon aangewezen worden, dan juist diezelfde, waar de Schilder den Vorst heeft voorgesteld. De doorluchtige nakomelingen van den grooten Czaar zullen ook daaraan erkennen, dat men in Nederland de verdiensten van edele vreemden niet vergeet.

Beursprijzen der Effecten.

OMSCHRIJVING DER EFFECTEN.	Amsterdam, 17 April, 4½ ure. volg. de Socᵗ. tot nut des Obligatiehandels. van	tot	gebleven	volgens de Effecten-Societeit. laagste	hoogste	gebleven.
Nederl.... Werkelijke Schuld... a 2½	54½	¾	$\frac{11}{16}$	54⅝	$\frac{11}{16}$	»
Dito............. » 5	101	½	$\frac{5}{16}$	101¼	⅜	$\frac{5}{16}$
Uitgestelde dito... »	»	»	»	»	»	»
Kansbiljetten...... f	26¾	27	26⅞	26⅞	»	»
Amortisatie-Syndic.. » 4½	94¾	95	94$\frac{13}{16}$	94$\frac{13}{16}$	»	»
Dito............. » 3½	»	»	»	»	»	»
Handel-Maatschappij » 4½	180	¾	¼	180⅛	½	⅜
Nieuwe dito...... » 4½	»	»	»	»	»	»
Nieuwe dito 1837. » 4½	100¾	101¼	101	101	»	»
Entrepôt-Dok...... » 4½	»	»	»	»	»	»
Oost-Ind. Leening.. » 4	»	»	»	»	»	»
Dito............. » 5	98¼	¾	½	98$\frac{7}{16}$	½	½
Aandeelen Kansb... » 4	»	»	»	»	»	»
Spoorweg Haarlem. »	»	»	»	»	»	»
Aand. Rijn-Spoorw.. » 4½	101	½	¼	101¼	»	»
Frankr... Inschrijving G. B... » 3	»	»	»	»	»	»
Engeland.. Dito........... » 3	»	»	»	»	»	»
Spanje.... Leening *Ardoin's*.... » 5	16½	¾	$\frac{9}{16}$	16$\frac{9}{16}$	⅝	»
Dito onbep. Stukk.. » 5	»	»	»	»	»	»
Passive........... »	»	»	»	»	»	»
Deferred.......... »	»	»	»	»	»	»
Fransche Uitgestelde »	»	»	»	»	»	»
Engelsche dito... »	»	»	»	»	»	»
Portugal.. Oblig. te Londen... » 3	»	»	»	»	»	»
Napels.... Certific. bij *L.* & *B.* » 5	92¾	¾	⅝	92½	⅝	»
Dito *Falc.* & *Co.*.. » 5	»	»	»	»	»	»
Dito te Londen.... » 5	»	»	»	»	»	»
Aandeelen *Taveliere* » 3½	»	»	»	»	»	»
Dito te Parijs.... » 3½	»	»	»	»	»	»
Rusland... H. & C. 1798, 1816. » 5	104¾	105¼	105	105	»	»
Dito 1828, 1829.. » 5	104¾	105¼	105	105	»	»
Dito 1831, 1833.. » 5	97¾	98¼	98	97⅞	98	»
Oblig. te Londen... » 5	»	»	»	»	»	»
Dito te Hamburg... » 5	»	»	»	»	»	»
Inschr. in Assign... » 6	70¾	½	¼	70⅜	»	»
Certific. van dito... » 6	70½	71	70¾	70¾	»	»
Polen..... Aandeelen à fl. 300. » f	»	»	»	»	»	»
Dito à fl. 500. » »	139½	140½	139¾	»	»	»
Pruissen.. Dito R. 50. » »	»	»	»	»	»	»
Neg. Londen 1830.. » 4	»	»	»	»	»	»
Oostenr... Aandeelen à fl. 100. » f	»	»	»	»	»	»
Dito à fl. 250. » »	»	»	»	»	»	»
Metaliek.......... » 5	102¾	103¼	103	»	»	»
Dito............. » 3	57	½	¼	»	»	»
Dito............. » 2½	»	»	»	»	»	»
Dito te Londen... » 5	»	»	»	»	»	»
Weenerb. *Goll & Co.*.. » 5	»	»	»	101⅞	»	»
Dito............. » 4	»	»	»	»	»	»
N. Ween. Aand. fl. 500 » f	»	»	»	»	»	»
Denemark. Oblig. te Londen... » 3	»	»	»	»	»	»
Brazilie.. Dito dito...... » 5	78½	¾	⅝	78⅝	»	»
Louisiana. *Hope & Comp.*..... » 5	»	»	»	»	»	»
Darmstadt Aand. bij lotin...... » f	»	»	»	»	»	»

BEURSBERIGT.

De markt in Hollandsche Fondsen was heden, ten gevolge van de voortdurende gunstige houding der Parijsche beurs, williger gestemd dan gisteren, en was er in Integralen meerder kooplust, waardoor derzelver prijs, even als die der Kansbilletten, iets hooger blijft; in eerstgenoemden was ook de omzet iets levendiger dan de vorige dagen. In 5 pCt. O. I. Leening blijft bij voorkeur vraag tot geldbelegging, en waren dezelve zeer vast 98$\frac{7}{16}$ à ½; op tijd werd voor eenen vrij beduidenden post 98½ besteed. Ook in Aandeelen Handel-Maatschappij waren tot verhoogde prijzen koopers, en was de handel daarin nog al beduidend.

Van Buitenlandsche Fondsen was in Ardoins, tot onveranderden prijs, tamelijk veel handel; in de overige ging weder weinig om.

Uitg. l. Kansbill. Aº. 1840 f 509. Aº. 1846 f 355. Aº. 1848 f 319. Aº. 1849 f 303. Griekenl. hl. à £ 300. 12. Columbia 2de Leening, à £ 100. 19. Dito à £ 250. 17⅞. Peru 12$\frac{9}{16}$. Nieuwe Mexico 5 pCt. à £ 100. 18½. Dito à £ 150. 18½. Uitgest. 7. Coupons Columbia enk. £ 2$\frac{15}{16}$. Dito onb. f 3⅞. Dito Ard. Nov. 1837, Mei en Nov. 1838, 11$\frac{3}{16}$.

Koers van het Geld. Beleening 3½. Polongatie 3½. Wissel-Disconto 3½ pCt.

Prijzen ten 5 Ure: Integralen 54⅝ à $\frac{11}{16}$. Kansb. f 26⅞ à $\frac{15}{16}$. Handel-Maatsch. 180⅛ à ¼. Ardoins à £ 85. 16$\frac{9}{16}$.

GRANENMARKT.

17 April.

Tarwe alleen bij gerijf: 125 ℔ witbonte Poolsche f 388.

Rogge als voren: 118 ℔ o. Pruissische f 223; 122 ℔ n. Pommersche f 240 bij partij.

Garst goed prijshoudend: 103, 106 ℔ Vriessche Zomer f 140, 146.

Boekweit ruim prijshoudend: 118 ℔ Amersfoortsche is tot f 205 zakmaat verkocht; de vraag is voortdurend vrij levendig, doch de ter veil zijnde voorraad is thans zeer gering.

Koolzaad dadelijk in één doen; op het Najaar £vl. 2 hooger; gerijf Oud Batuwsch £vl. 50. 9 Vats in Oct. £vl. 52.

Lijnzaad losteloos; 102 ℔ Libau f 200.

Raapolie Ordinair f 30. Vliegend f 28½ à 29¼. Pº. Mei f 28, 29¾ à 29½. Sept. f 30 à 30½; Oct., Nov. en Dec. f 30 à 31.

Lijnolie Ordinair f 28½. Vliegend f 27½.

Hennepolie Ordinair f 32½.

Raapkoeken pr. 1,040 st. f 64 à 70. — *Lijnkoeken* pr. 104 st. f 8 à 10.

FONDSEN EN WISSELKOERSEN OP VREEMDE BEURZEN.

Parijs, 15 April.

Renten, op ult..	5 pCt	110,	Spanj. Ardoins.	5 pCt.	20¼, ½, ¼.	
dito contant.	5 »	109 95.	Passive......	»	4⅝.	
dito op ult...	3 »	81.15.	Napels, *Falcon.*	5 »	101.30.	
dito contant..	3 »	81.20.	Haïti........	fr.	412.50.	
Bank-Actien.	fr.	2845	Bank bij Lafitte.	fr.	1192.50.	

Vóór de beurs waren 3 pCt Fransche Fondsen zeer gevraagd, à 81.12½; ter beurze was de prijs echter iets flaauwer, 81 05 à 10, doch, ten gevolge van vele inkoopen, blijft dezelve ten slotte weder 81.15; 5 pCt. bleven op 110. Hetgeen eenige onzekerheid onder de speculanten scheen te verwekken, was het naderend tijdstip der benoeming van den president der kamer; daar men zich echter reeds gewoon gemaakt heeft met den naam van Odillon Barrot, zoo zal zijne benoeming geene daling te weeg brengen. Van vreemde Fondsen waren Ardoins ¼ lager. Napels iets williger Belgische 5 pCt. zijn genoteerd 101¼, 3 pCt. 72.10. Na de beurs: 3 pCt. 81.15. Wisselk. Amst. 1/m 57$\frac{3}{16}$, 3/m 57$\frac{7}{16}$.

Antwerpen, 16 April.

Metaliek....	5 »	107½.	Ardoins......	5 pCt.	16½.
Bank-Actien...	f	475.	Napels, *Falcon.*	5 »	93½.
Loten fl. 500.	»	810.	Denemarken...	3 »	74.
Russen Loten.	»	21½.	Brazilië......	5 »	77⅝.
Darmst. Loten.	»	[illegible]	Pruiss. Loten.		126.
Pol. Lot. fl. 500.	»	[illegible]			
dito 300.	»	[illegible]			

Het ¼ pCt. lager der Ardoins van Parijs was heden vroegtijdig bekend, en heeft, in plaats van eenen ongunstigen, eenen gunstigen invloed gehad, daar dezelve alhier zeer gevraagd waren; de prijs opende op 16⅜, en blijft 16½ koers op morgen, en 16$\frac{7}{16}$ p. op den 20sten; de handel was echter niet belangrijk. Belgische Fondsen waren meer gewild; 5 pCt. blijven 100½ g., 4 pCt. 91¼ g., ½ p., 3 pCt. 71¼ g. *Société de Commerce* 92¼.

Brussel, 16 April.

Belgische Fondsen hebben zich op nieuw in prijs verbeterd, en blijven tot de genoteerde koersen gevraagd; 5 pCt. 100¼, 4 pCt. 91½, 3 pCt. 71⅛. Ardoins waren zeer gevraagd, à 16$\frac{7}{16}$.

Berlijn, 12 April.

Pruiss. Leen..	4 pCt.	102.	Pol. Lot. fl. 500	pCt.	78⅞.
Loten dito...	»	71⅞.	dito 300...	»	66¼.
Metaliek......	5 »	109.	Holland......	2½ »	53½.
Bank-Actiën...	»	1021.	Kansbilletten. / Restanten.....		3¼.
Loten fl. 500..	»	138⅜.	Napels, *Falcon*..	5 »	93½.
Rusl. Londen..	5 »	112¼.			
dito Hamb....	5 »	108¼.			
dito 1831 en 33.	5 »	103⅜.			

Bij weinig veranderde koersen was de handel in Fondsen, voornamelijk in vreemde, niet belangrijk.

Frankfort a/M, 14 April.

Metaliek......	5 pCt.	106½.	Pol. Lot. fl. 500	»	78¼.
dito	3 »	80⅞.	dito 300	»	66¼.
Bank-Actiën...	»	1796.	Spanj. Ard....	5 »	5¼.
Loten fl. 500..	»	133¾.	Holland......	2½ pCt.	54½.
			Taunusbahn....	f	281.

De voortdurende hoogere koersen der Fransche Fondsen van Parijs hebben alhier de markt in eene gunstige stemming gebragt, en vertoonden zich heden in alle Fondsen, tot verhoogden prijs, koopers. In Integralen was de handel zeer levendig, en blijven dezelve ⅛ beter.

Weenen, 10 April.

Metaliek......	4 »	101.	Bank-Actiën...	f	1508.
dito	3 »	81½.	Loten fl. 500....	»	134⅜.

Madrid, 8 April.

5 pCt. Werk. Schuld 20¾ contant. Uitgestelde dito 6½.

Afloop der gisteren avond gehouden Veiling van eene partij *Vijgen* en eenige kisten *Genua Olie.* De *Vijgen* zijn opgehouden, doch daarna uit de hand verkocht à f 8¼ in vaatjes, en f 8¾ in kistjes, en de *Genua Olie* van f 90 à f 92 opgehouden.

SCHEEPVAART EN HANDEL.

Schepen in Lading.

AMSTERDAM.

Naar BATAVIA, het nieuw gebouwd en gek. tweed. fregatschip *Nehalennia*, Kapt. F. T. Verster, van Amsterdam. Adres bij B. D. Bosscher.

Naar BATAVIA, het Nederl. nieuw gek. tweed. fregatschip *Neêrlandsch Indië*, Kapt. P. E. Carst, van Amsterdam. Adres bij Coopman en de Witt en Lenaertz, van Olivier en Comp., Hoyman en Schuurman, en de Vries en Comp.

Naar BATAVIA, het Nederl. gek. tweed. fregatschip *Margaretha Johanna*, Kapt. M. Schou, van Amsterdam. Adres bij Coopman en de Witt en Lenaertz, van Olivier en Comp., Hoyman en Schuurman, en de Vries en Comp.

Naar BATAVIA, het gek. tweed. fregatschip *de Zeemeeuw*, Kapt. T. C. Claus, van Amsterdam. Adres bij B. D. Bosscher.

Naar BATAVIA, het gek. tweed. barkschip *de Javaan*, Kapt. J. P. Meyer, van Amsterdam. Adres bij B. D. Bosscher.

Naar BATAVIA, het Nederl. gek. tweed. driemast galjootschip *de Onderneming*, Kapt. H. J. Klein, van Amsterd. Adres bij Jan Corver en Comp.

Naar BATAVIA, het gek. tweed. fregatschip *de Vriendschap*, Kapt. H. W. de Boer, van Amsterdam. Adres bij Coopman en de Witt en Lenaertz, van Olivier en Comp., Hoyman en Schuurman, en de Vries en Comp.

Naar SURINAME, het schooner kofschip *Amsterdam*, Kapt. Cornelis Abrahams Jr., van Amsterdam. Adres bij B. D. Bosscher.

Naar SURINAME, het gek. tweed. driemast galjootschip *Wilhelmina*, Kapt. J. N. Klint, van Amsterdam. Adres bij Hoyman en Schuurman.

Naar SURINAME, het nieuw gek. tweed. brikschip *Pieter Eduard*, Kapt. M. Jurgensen, van Amst. Sluit 30 April. Adres bij Hoyman en Schuurman.

Scheepstijdingen.

Bij Cammin is eene verzegelde flesch aan het strand gespoeld, waarin één brief van den volgenden inhoud:

Het schip de Hoop op Fortuin, *gevoerd door Schipper* Meinders, *van Amsterdam, is in eenen zinkenden staat bij* Marstrand *verlaten geworden.* *Aan boord van de* Hoop op Fortuin, (*Get.*) Meinders.

Het schip Catharina, Kapt. K. H. Billers, v. Suriname, is, volgens particulier berigt, den 16 April in Texel binnengekomen.

BINNENGEKOMEN.

TEXEL 16 April Z. Z. O. — J. Cracknell, Audacious, Ipswich. W. Cummings, Wave, Londen. L. Girsoe, Friheden, Drammen.

VLIE 16 April W. N. W. — Niets.

TERSCHELLING 14 April N. W. — E. A. Niehoff, Jacoba Catharina, Sunderland.

HELVOET 16 April Z. — Niets.

BRIELLE 16 April Z. Z. O. — Gisteren nog: D. Dunlop, Batavier (S), Londen.

MAASSLUIS 16 April Z. — Niets.

BREMERHAVEN 11 April. Siemers, 3 Gebr., Emden. Van der Horst, Vr. Engel, dito. de Jong, Elisabeth, dito.

HAMBURG 12 April. Nielsen, Hermoder, Bordeaux.

Op DE ELVE 12 April. Bugge, August, Triest.

TRAVEMUNDE 12 April. Meyer, Venus, Emden.

DANTZIG 5 April. Stuut, Geerdina, Londen. Meints, Diverdina, Amsterdam; de laatste is dadelijk weder naar zee gezeild.

MEMEL 5 April. Meyer, Vriendschap, Antwerpen.

RENDSBURG 8 April. Remts, Tryntje, Altona n. Oostzee. — 9 April. Stuit, Eendragt, Delfzijl n. dito. — 10 April. Stutvoet, Gesina Catharina, Amsterdam n. dito. Klontje, Meinsina, dito n. dito. Rieke, Alida, Rems n. dito. Schoon, Catharina, dito n. dito. Verlaat, Maria, dito n. dito. Deewes, Ons Genoegen, Hamburg n. Kiel Dublinga, 4 Gezusters, dito n. dito. — 11 April. Lukkien, Goede Hoop, dito n. Oostzee. Jaski, 3 Gebr., Holland n. Oostzee. Sap, Margaretha Everharda, dito n. dito. Steffens, Vr. Margaretha, Altona n. dito. Doyen, Jonge Jantina, Eems n. dito.

Te HOLTONAU 10 April Ketelaar, Jantina Hendrika, Rostock n. Zwolle.

ELSENEUR 8 April. Busch, Louise, Amsterdam n. Oostzee.

UITGEZEILD.

TEXEL 16 April. O. Winroth, Ocean, Buenos-Ayres. K. Haasnoot, Alida, Havana. J. van der Mey, Dolphyn, Gibraltar. R. C. Grooth, de Eendragt, Osterrisoer. P. Torkelsen, Charlotte, Christiansand. J. J. Brans, de Vriendschap, Avontuur.

HELVOET 16 April. A. van der Weyden, Verwisseling, St. Ubes. T. M'Donald, James Hunt, Leverpool. A. Casfrae, Hart, Glasgow. B. Smaal, Mary, Dundee. D. Stobb, Achilles, Newcastle. W. Forbes, Ocean, dito. M. B. Liddle, Liberal, Sunderland. R. Swilsner, Caroline, Drammen.

BRIELLE 16 April. G. Vogel, Onderneming, Sunderland. T. Atkinson, John and Mary, dito. J. Embleton, Belford, dito. C. Kirby, Orion, dito. J. G. Juister, Catharina, Koningsbergen. J. J. Legger, Geertruida, dito. E. H. Bekkering, Vr. Steina, Stettin. J. A. Hausen, Verwachting, Hamburg.

MAASSLUIS 16 April. G. R. Oostra, Gesina, Belfast. J. Graham, Jessie, Sunderland. J. Firet, Verwisseling, Noordzee.

ANTWERPEN 16 April. Heydelman, Jeune Carolina, Exiter. Pains, Hannah, Yarmouth. Sule, Diadem, Dundee. Mooi, Bruges (S), Hull. Rusters, Clara Maria, Riga. Klingsted, Helena Sophia Maria, Avontuur.

BORDEAUX 12 April. Boutellier, Marie, Antwerpen.

ROUEN 14 April. Bougon, Victoire, Hamburg. Bonier, Alphonse, dito.

HAVRE 14 April. Jonker, Jonge Agatha, Amsterdam.

DANTZIG 5 April. Moller, Ludwich Wilhelm, Amsterdam. Booj r, Vr. Hilke, Duinkerken. — 8 April. Steenkraus, Antelope, Amsterdam.

PILLAU 7 April. de Boer, Diana, Amsterdam.

MEMEL 6 April. Gronwold, Rapid, Amsterdam. Braun, Albert Alexander, Antwerpen.

VAART OP DEN RIJN.

Amsterdam, 17 April 1839.

SCHEPEN IN LADING.

Naar Mainz,	het schip	Margaretha,	schipper	Wed. B. Tielman.
» Keulen,	» »	Helena,	»	Hk. Claasen Wzn.
» Rijnschans,	» »	Neptun.	»	P. F. Herges.
» Frankfort,	» »	die Hoffnung,	»	N. Ittschert.
» Mannheim,	» »	Stoltzenfels,	»	W. Trip.
» Coblenz,	» »	Rhijnvaart,	»	W. Wilson.
» Dusseldorp,	» »	de Hoop,	»	G. Beyer.
» Duisburg,	» »	Friedrich Wilhelm,	»	J. L. Arera.
» Urdingen en Neuss,	» »	Johanna,	»	J. Helt.

Keulen, 14 April. *Aangekomen:* N. Muller, van Mainz; H. Kock, van Rotterdam, met 6,151 ctr., C. Heill, van Worms.

Vertrokken: J. Schaaff, naar Wezel.

Voorbijgevaren: A. van Beuninger, van Andernach naar Dordrecht, met 3,900 ctr.

In Lading: Naar Rotterdam, H. van Hees; naar Amsterdam, P. H. de Bries; naar Dusseldorp, Urdingen, Duisburg tot Ruhrort, J. Budberg; naar Ruhrort tot Emmerick, W. Pesch; naar Andernach en Neuwied, F. Zimmerman; naar Coblenz en de Moezel, P. Leiniger; naar Mainz, W. Kappes; naar de Neder-Main, F. Schultz; naar de Midden- en Boven-Main, P. K. Schön; naar Heilbron, F. Hentz; naar Worms, Mannheim, Rijnschans en Leopoldshaven, J. Blees.

Emmerick, 12/13 April. *Voorbijgevaren:* H. Köhler, van Rotterdam naar Mannheim, met 3,267 ctr.; J. Ittschert, v. Amsterdam n. dito, met 3,837 ctr.

Caub, 12 April. *Voorbijgevaren:* H. A. Brillmeyer, van Amsterdam n. Mainz, met 3,661 ctr.

Rijnhoogte te Keulen 14 April, 10 voet, 3 duim. Caub 13 April, 8 voet, 7 duim.

Carga-Lijsten.

ROTTERDAM.

LONDEN, *R. Major*, ATTWOOD. 571 st. Koper, Gebr. Nottebohm; 170 bl. do., Grohé en Sander; 6 k. Koopm., 2 v. Talk, 1 b. Walvichbaarden, Order.

LIEBAU, *H. Withmer*, HENRIETTE. 80 l. Rogge, 50 l. Garst, 550 Matten, E. P. de Monchy.

HANDELBERIGTEN.

KOLONIALE EN ANDERE GOEDEREN.

Hâvre, 13 April.

KATOEN. De aanvoeren bedragen deze week 4,727, de verkoopen 2,460 balen: als: 636 Louisiana van fr. 112 à fr. 117; 32 Mobile beschadigd in veiling van fr. 93 à fr. 102; 1,298 Georgia van fr. 110 à fr. 114; 12 Fernambuck tot fr. 140; 360 Cumana tot fr. 117.50; 69 Madras tot fr. 75. De prijzen zijn algemeen 3 cents lager aan te nemen.

KOFFIJ blijft gewild; 500 balen Haïti zijn zeilende tot fr. 57½ entrepôt gedaan. Voor 64 balen beschadigde is in veiling fr. 125 à fr. 129 cons., voor 92 balen Bahia is fr. 80, en 73 balen Portorico fr. 78½ fr. entr. besteed.

SUIKER. De vraag houdt aan, doch meest ter verzending; 400 vaten Martinique en Guadeloupe zijn op den voet van fr. 54 voor de goede 4de soort afgedaan; 150 zakken Bourbon hebben fr. 57, en 1,495 dito ordinair tot fr. 50.75 cons. bedongen.

RIJST. Carolina blijft prijshoudend; voor 50 tiersjes ord. qualiteit is fr. 35 75, en 600 zakken Java fr. 24 besteed.

INDIGO. 15 kisten Bengaalsche zijn tot fr. 11.40 à fr. 11.75 cons. verkocht.

HUIDEN. 1,000 stuks drooge en gezouten Bahia zijn tot fr. 58 75, en 834 dito tot fr. 60 cons. afgedaan. In veiling zijn 400 drooge Rio tot fr. 57 à fr. 62 cons. verkocht.

St. Petersburg, 2 April.

TALK. 300 vaten eerste soort gele Kaarsentalk zijn tot 122 Rs., op Mei en Junij, met alle geld vooruit, 5,000 pud Siberische tot 126 Rs., met 10 Rs. handgeld, en 100 vaten Zepetalk tot 112 Rs., met alle geld vooruit, benevens 100 dito tot 117 Rs., met 10 Rs. handgeld, alles op Augustus verkocht.

HENNEPOLIE. 600 pud zijn tot 7 Rs 15 cop., met 1 R. handgeld, verkocht.

Antwerpen, 16 April.

RIJST. 160 balen Java zijn tot f 12¼ à f 12½, en 150 balen Bengaalsche tot geheim gehouden prijs verkocht. In andere artikelen is niets omgegaan.

GRANEN, ZADEN, OLIE, ENZ.

Dendermonde, 15 April.

Witte *Tarwe* geldt f 18.10 a f 17.10; roode dito f 18.5 à f 17.10. *Rogge* f 9 à f 8.10. *Haver* f 5.15 à f 4.15. *Raapolie* f 52 à f 52½. *Lijnolie* f 45½.

Kunsten en Wetenschappen.

HET FRANSCHE TOONEEL IN DE HOOFDSTAD.

V.

Het Tooneelgezelschap.

Ik ben geen moralist: ik weet niet, wat over het geheel beter is, opregtheid of volgzaamheid: maar ik weet, dat de laatste eene ware theaterdeugd is. Theater-instinct had ik moeten zeggen; want, onzes ondanks, brengt het handgeklap van onzen buurman onze handpalmen in beweging, en een hardnekkig stamper sleept eene gansche zaal in zijnen triomfzang mede.

Maar is de toejuiching een zekere maatstaf voor de waarde van het spel? Wij hebben acteurs gezien, wier eerste optreden allergelukkigst was; zij hadden zich of door buitengemeene voorbereiding voor de rol, die zij vervulden, geoefend, of hun natuurlijke aanleg bestemde hen voor de voorstelling van dit of dat karakter. Wij zijn goed goed: wij zijn niet zeer veranderlijk in onze genegenheden, en eerst langzaam gewennen wij ons om het niet meer onbillijk te vinden, wanneer in het vervolg de toejuiching niet beantwoordt aan de opgewondenheid der eerste ontvangst, ook dan wanneer de lieveling des publieks deszelfs gunst door vervelende eentoonigheid of slordiger spel verbeurd heeft.

Er zijn acteurs, wier *emploi* het altoos medebrengt, dat zij een fraai karakter vertoonen, of fraaije woorden voor den dag brengen. Ik wenschte, dat een bepaald geluid beslissen kon, of men aan den acteur, of aan den dichter, aan de woorden, of aan de voordragt zijne goedkeuring schonk. Want wij hebben acteurs gezien, die trotsch werden op de vederen der auteurs: wij hebben anderen stil van het tooneel zien verdwijnen, ofschoon zij zeer goed gezegd hadden, hetgeen er te zeggen was: maar de woorden kwetsten ons gevoel, en uit was het met alle toejuiching.

Er zijn eindelijk toejuichingen, die bij verrassing gewonnen worden: speculatiën op onze welwillendheid. Een tooneelspeler, die zijne rol overdrijft, slaagt maar al te dikwijls, omdat hij het algemeenst en het sterkst doet gevoelen, wat hij uitdrukt. Wij zijn niet kalm en bedaard genoeg, om te overwegen, of hij de harmonie van het geheel niet schendt: wij juichen toe en wij zijn onbillijk: want de greep was gemakkelijk, en zijne medespelers hebben er onder geleden, dat hij de gelijkheid verbrak. Ik spreek niet van andere kunstgrepen, waardoor men om onze gunst bedelt. Zij winnen eenen oogenblikkelijken bijval, waarvoor wij ons zelven schamen. Wij hebben acteurs gezien, die door eene edele onafhankelijkheid onze achting wisten te winnen, die, zonder om lof te vragen, dezelve door een naauwkeurig spel zochten te verdienen, en, schoon geene zaal van handgeklap daverde, zij hebben levendiger en duurzamer *sympathiën* opgewekt, dan de spelers, welke de menigte op de handen scheen te dragen.

Bevalligheid, schoonheid van vormen, welluidendheid van stem, dat alles is een onmisbaar vereischte voor den tooneelspeler; maar het is niet genoeg, het zou onbillijk zijn, indien daarom *alleen* eene hand of voet zich bewoog. Het applaudissement wordt zelfs bespottelijk, wanneer het van de physieke op de zedelijke of aesthetische deugden overgebragt wordt.

Niet waar? gij hebt met mij gelagchen, toen Le Peintre, als de *Abt de l'Epée*, eene allervleijendste pligtpleging maakte aan de *harten* zijner medespelers — aan de harten der geheele familie *Franval*, zonder eenige uitzondering, en een luid geklap zijne woorden vergelde.

Doch, genoeg hiervan! te veel reeds om niet aanstonds den lezer gerust te stellen, dat het mijn voornemen niet is, in ieder der opgenoemde *categorien* een' acteur in te lijsten. Er ligt iets onbarmhartigs in, aanstonds den staf te breken over lieden, die ons vreemd zijn, en aan ons moeten behagen, zoo wij misschien zelve eenig weinig bijgedragen hebben, om het goede, dat in hen was, te bederven, en het kwade tot eene hebbelijkheid te maken. Ik ben als Hollander te gastvrij, om hen hard te vallen. Zij zijn *hier*, omdat zij het in hun vaderland zoo goed niet vinden kunnen; en wie weet, hoeveel bedrogen hoop, hoeveel teleurgestelde eerzucht, hoeveel lijden er onder het vertoon van grootheid, van vrolijkheid, van verhevenheid van ziel verborgen ligt.

Doch het zou onbillijk zijn, te beweren, dat het Fransche tooneelgezelschap al die verschoonende redenen noodig had. Bij het overzigt van het repertoire zouden wij niet onze vreugde betuigd hebben over de opvoering van onderscheiden nieuwere Fransche blijspelen, indien zij door de vertooning geleden hadden of misvormd waren. Neen, de krachten der spelers waren over het geheel aan de taak, die zij te vervullen hadden, geëvenredigd; en de directeur verdient, om de zamenstelling van het gezelschap, zoowel als om de doorgaande verdeeling der rollen, onzen lof.

Ons gunstig oordeel in bijzonderheden te staven, zou gemakkelijk vallen; indien eene bezadigde beoordeeling doorgaans de onderscheidene voorstellingen had vergezeld; indien wij ons slechts aan onze dagbladen te wenden hadden, om daaruit de trekken voor eene juiste karakteristiek der leden van het tooneelgezelschap te ontleenen. Maar niet dan al te vaak hervindt men hier de echo's van het handgeklap des vorigen avonds: al te dikwijls heeft de natuurlijke welwillendheid, waarmede wij onze goedertierenheid over allen, zonder onderscheid, uitstrekken, ook hier den boventoon.

Van harte, althans in den aanvang van het speelsaizoen, heb ik in de toejuichingen gedeeld, waarmede de heer de la Fosse, wien de eerste rollen bedeeld waren, optrad. Het was onmogelijk, om den indruk niet te gevoelen, dien zijne verschijning ten tooneele maakte. Eene waardige houding, een fraaije stand, een gelaat, waarop de hartstogt zich doorgaans naauwkeurig teekent, zonder het te ontsieren, en vrijheid en gemakkelijkheid van beweging, waren zoovele gunstige aanbevelingsbrieven bij ons publiek. Vooral schikte zich zijn uiterlijk, met bewonderenswaardige vaardigheid, naar de karakters, die hij had voor te stellen, b. v. in de rol van *Richard*, in de *Enfants d'Edouard*, en schoon hij zich al te ligt tot overdreven pathos liet verleiden, daar, waar, volgens zijne rol, de onstuimigheid der hartstogten door den glans van het uiterlijke opgewogen werd, slaagde hij doorgaans voortreffelijk. Met genoegen herinneren wij ons, hoe hij in de *Mariage de Figaro*, de rol van *Almaviva*, in de *Joueur* van Regnard, de rol van den speler vervulde. Zijne stem, altoos eene toon hooger dan natuurlijk is, schikte zich voor dergelijke rollen het best. Maar diezelfde toon werd eentoonigheid, wanneer zij zich aan eenvoudiger voorstellingen moest paren; het *geaccadeerde* van zijne uitspraak hinderde haar; het tragische pathos trad buiten de grenzen der meer burgerlijke comedie. In de *Ecole des Vieillards*, leed de edele waardigheid van den grijzen *Danville* onder de wilde hartstogtelijkheid van zijn spel, ook daar, waar zij niet te pas kwam, b. v. in de fraaije uitdaging aan *Delmar*. Met dat al, mislukten slechts weinige rollen hem geheel: zoo er eene was, waarin hij in het geheel de meening van den auteur niet begreep, het was die van den kolonel *de Givry* in *Louise de Lignerolles*. Het is waar, de woorden van den schrijver zelven geven tot eene verkeerde opvatting te dikwijls aanleiding, maar, in plaats van verschrikkelijk te zijn, was hij geestig sarcastisch, en hij slaagde meer, om aan de toeschouwers de voorstelling van kalm wijsgeerigen menschenhaat, dan van wreede, ingeroeste wraakzucht te geven.

Zijn mededinger in de gunst des publieks was Mr. Chilly. Er waren stukken, waarin zij zamen optraden, en de laatstgenoemde zeker den voorrang verdiende: b. v. in den *Barbier du Roi d'Arragon* was het spel des Konings zeker gelukkiger dan dat van den barbier. Wij hebben op sommige rollen van Chilly ons reeds vroeger aanmerkingen veroorloofd. Wij nemen ze niet terug. Chilly declameert gelukkig: hij toont de woorden van den auteur grondig te verstaan en de schoonheden er van te gevoelen. Men herinnere zich hoe hij de rol van *Victor* in de *Comédiens* plegt te vervullen. Maar diezelfde declamatie rust te veel op enkele plaatsen; daardoor medegesleept, past zij niet altoos voor den indruk, dien het geheel moet maken. Daar, waar de karakters minder diepte hebben, waar er groote verscheidenheid in toon en gedrag van zelve plaats heeft, waar het vooral op de uitdrukking van enkele fijne of fraaije details aankomt, is die acteur, dunkt ons, het best op zijn terrein, omdat de opvatting der gedeelten bij hem doorgaans beter is dan die van het geheel. Als *Cinq Mars*, wiens ligtzinnig, ijdel, rusteloos karakter in de *Marquise de Senneterre* zoo geestig geteekend is, slaagde hij, naar onze meening, allervoortreffelijkst. Schoon wij over het geheel de krachten van het tegenwoordig tooneelgezelschap niet berekend achten, om aan de stukken van Molière den opgang, waarop zij regt hebben, te bezorgen, schijnt echter Chilly in deze met eene bijzondere voorliefde op te treden. Zijn wel gekozen costuum, zijne fraaije declamatie, en zijn juist spel vereenigen zich hier, om hem tot een regt behagelijk acteur te maken.

Minder geoefendheid voor het tooneel schijnt Mr. Girardot te bezitten: maar hij heeft tevens iets, waardoor hij de aandacht van het publiek boeit, en deze aandacht zal blijven verdienen. Hij bedelt niet om toejuiching: maar zijn spel heeft eene zekere naauwgezetheid, die, schoon zij niet altoos zijne kracht evenaart, echter duidelijk den wil openbaart, zijne taak waardig te vervullen. Er is in zijn spel tevens gevoel en waardigheid: zijn innemend voorkomen, het fatsoenlijke zijner houding en bewegingen boezemen onwillekeurig belangstelling in. Met genoegen herdenken wij, hoe goed hij in den *Ami Grandet*, Mad. Albert ondersteunde; zoo wij hem niet roemen als *Henri V*, in de *Jeunesse de Henri V*, het is omdat de voorstelling van Firmin in hetzelfde karakter ons nog te levendig in het geheugen ligt.

H.

EEN CONCERT TE NIJMEGEN.

ERNST, VRUGT en MEJUFV. BUIJS.

Ik zag het programma in, en de opgegeven stukken wekten de geestdrift meer en meer op.

Tegen zes ure begaf ik mij naar de zaal van het departement Nijmegen. Kent gij die zaal, mijne heeren? Zij is keurig netjes, en wordt met de meeste zorg onderhouden. Oordeelt over hare grootte: er waren stellig drie honderd menschen vereenigd. Maar, stilte, als ik u verzoeken mag; gaat op uw gemak zitten; zoo. Het concert neemt een aanvang. Onze vaderlandsche zanger, de heer Vrugt, en mejufvrouw Buijs zingen een duo uit *Françoise de Foy*: *Rester à la gloire fidèle*. Kijk, terwijl ik u dit verhaal, hoor ik nog de ineensmeltende en afwisselende accoorden, die zoo juist, zoo gevoelvol werden voorgedragen. Gij kent immers den heer Vrugt? — Wel zeker. — En mejufvrouw Buijs? — Ik heb het genoegen nog niet gehad van haar te hooren. — Het is jammer, jongen, het is waarlijk jammer; hoor eens, zij heeft een engelachtig gezigtje; zij is eene allerliefste blondine, vol geest en gevoel, vooral wanneer zij de romance zingt: *La grand' mère imprudente*.

Ziet gij daar.... O, duidt het mij niet ten kwade, maar ik was nog zoo... ja, hoe zal ik het zeggen? Maar, waarlijk, ik vermeende ginds den heer Ernst te zien. Enfin, laat ik doen, als of ik hem zag; de beschrijving zal u alsdan te duidelijker worden. Daar ginds aan uwe linkerzijde, juist, zoo wat achteraan, ziet gij daar dien heer, als in gepeins weggezonken, zitten? Het is de violist Ernst; een der beste discipelen van Paganini. Alles is stilte en verwachting; de kunstenaar rijst op: de menigte eindigt hare bravo's niet vóór en aleer het instrument in positie gebragt is. Zie dat bleeke gelaat, door een' zwarten baard omkranst, die ravenzwarte haren, die, glad op het blanke voorhoofd, in eenen zwaren lok ter regterzijde afdalen: die schitterende donkere oogen, door fraai gevormde wenkbraauwen beschaduwd; in één woord, dat geniale hoofd, dat zuidelijke hoofd, welks oorsprong het Noorden niet schijnt te zijn, door eene ranke gestalte gedragen. Zie die lelieblanke vingers, die zonder moeite, zonder gemaaktheid, maar als voor de viool door de natuur gevormd..... Stilte, mijne heeren! maar mijne vermaning is onnoodig. De eerste toonen, die het tooverinstrument voortbrengt, hebben reeds zoodanig uwe ziel overmeesterd, dat gij enkel aandacht, enkel gevoel zijt. Hoort, welke hemelsche toonen! het is geene viool, zegt uw harte. Gij ziet even op, om u van de waarheid te overtuigen, maar nieuwe accoorden, nieuwe zielaangrijpende toonen ontrukken u, als het ware, aan u zelven, en dan eerst durft gij adem scheppen, wanneer de virtuoos ophoudt te scheppen.

Alles davert van het applaudisseren; er schijnt aan dit toomeloos geraas geen einde te zullen komen. — Het is onbegrijpelijk. — Het is goddelijk!

Wat hebben wij nu? — De variatiën van Rode.

Ah, dus hooren wij weder den heer Vrugt. — Daverende applaudissementen verkondigen ons, dat hij optreedt.

Ik houd van geene gezongen variatiën; het is meestal.... Zoo, wat gij zegt; hebt gij ze wel eens door den heer Vrugt hooren zingen? — Neen. — Och, wat praat gij dan? Maar zoo gaat het; vaak veroordeelt men zaken, omdat men ze of niet kent, of niet gezien heeft, of slecht heeft hooren voordragen. Hoor.... Zuiver en eensmeltend, als door den gorgel des nachtegaals voortgebragt, vloeijende toonen; krachtig aangegrepen, smelten zij ongevoelig weg; en dat alles geschiedt zoo gemakkelijk, zoo ongedwongen; de kunstenaar is datgene, wat hij voordraagt, meester, en zijn fijn gevoel wijzigt de modulatiën.

Was mejufvrouw Buijs geestig in de voordragt der eerste romance, zij bewees veel gevoel en meer kracht in hare stem te hebben, dan men aanvankelijk wel zoude zeggen, toen zij de romance uit *Robert le Diable* zong. Het mogt waarlijk schoon genoemd worden, en heeft de harten van velen stellig geroerd.

Mag ik even om uw programma verzoeken? Wat volgt nu?

Eene *Elegie*, gecomponeerd en voor te dragen door den heer Ernst. Zoo wij welligt het karakter, of liever zoo wij de ziel des kunstenaars kenden, zouden wij haar geheel en al in deze *Elegie* terugvinden; zij is louter gevoel, dan liefde, dan wanhoop, wat zal ik zeggen? Werpt eenen enkelen blik op de vereenigde toehoorders: Ziet gij? de gewaarwordingen des kunstenaars staan op een ieders gelaat uitgedrukt; men ziet of droefgeestig of somber of liefdevol, naarmate de toonen zijn, die de kunstenaar voortbrengt. Dat is het ware! Dat is genie! Wanneer de kunstenaar het zoo verre weet te brengen, dat onze ziel met de zijne als vereenigd wordt, dan heeft hij een' hoogen trap der volmaking bereikt.

De *Elegie* van Ernst heeft u droefgeestig gemaakt, maar het is geene droefgeestigheid, die u kwelt, maar zalig maakt; het is eene hemelsche muzijk, die u uit het stoffelijk rijk in het gebied der idealen voert. Maar ik eindig; ik heb welligt reeds te veel van uwe aandacht gevorderd, mijne heeren! Maar ik ontken het niet, neen, ik wil het niet verzwijgen, mijne ziel was geschokt, diep ontroerd, zij hijgde naar adem, en moest de indrukken, die zij ontvangen had, in woorden, zooveel de taal zulks toelaat, uitdrukken.

Herhaalde bravo's, een bijna woest getier, het geroep: de heer Vrugt! O, het volkslied! het volkslied!

De kunstenaar voldeed aan het verlangen der menigte. Het volkslied werd gezongen, maar gezongen door Vrugt; gij herinnert u hetzelve nog wel; het is een geheel ander volkslied dan wij het zingen, vaak zoo koud, zoo gevoelloos. Het is een lied, dat het hart goed doet; het vaderlandsch gevoel opwekt: den geest, biddende voor Vaderland en Koning, voor Gods troon doet stijgen.

En nu, vaartwel, mijne heeren! Hebt gij Ernst, noch Vrugt, noch mej. Buijs gehoord, het is waarlijk jammer. — Ja, ik geef om geene muzijk. — Ik beklaag u; het prenveert, zoo als men zegt, weinig voor uw gevoel; gij houdt welligt meer van het materiële. Geloof mij, zingenot is momentaneel, en het een wordt door het ander verdrongen, en doet voortdurend naar meer haken, zonder ons te bevredigen. Maar zulke oogenblikken vergeet men nooit, en elke herinnering aan dezelve doet het harte goed. Wij ten minste zullen nooit den avond van den 13 April vergeten, toen de heeren Ernst en Vrugt, en mejufvrouw Buijs alhier een concert gaven. — Adieu!

C.

Regtzaken.

AMSTERDAM, 17 April 1839.

Op heden heeft het openbaar Ministerie, bij monde van Mr. C. Dronsberg, conclusie genomen in de zaak van Z. Exc. den Gouverneur van Noord-Holland tegen den heer Huijings. Die conclusie strekte tot benoeming van experten, om de waarde van den grond en de *begrootbare* schade, door de onteigening te veroorzaken, te begrooten, en tevens tot verwerping van den eisch, voor zoo veel de gevraagde provisionele in bezit stelling betreft.

Heden diende voor de Arrondissements-Regtbank, correctionele Kamer, de zaak van den heer N. Obbens Dzn., beschuldigd van zijn huis, zonder verlof, tot het houden van Godsdienstoefeningen te hebben afgestaan. Deze zaak verschilde daarin van de meeste vroegere, dat de Godsdienstoefening niet met open, maar met gesloten deuren was gehouden. De beklaagde erkende dit, onder bijvoeging, dat hij hiertoe wel genoodzaakt was, daar anders de vergaderingen met geweld uiteen gedreven werden, en de tegenwoordige personen aan de stokslagen der dienaars van policie waren blootgesteld, zoo als, volgens opgave van den heer Obbens, vroeger zou zijn gebeurd. Het publiek Ministerie concludeerde, bij monde van Mr. C. H. B. Boot, in eene gemotiveerde conclusie, tot veroordeeling van den beklaagde in eene geldboete, door de Regtbank in het *hoogste* ressort uit te spreken. Het vonnis is bepaald op den 24 dezer.

Schouwburgen, Concerten
EN PUBLIEKE VERMAKELIJKHEDEN.

STADS SCHOUWBURG.
Zaturdag 20 April 1839. RADBOUD II, KONING VAN FRIESLAND, Treurspel in vijf Bedrijven, door den Heer Mr. *A. van Halmaël Jr.* Gevolgd door: ARLEQUIN OP HET TOOVER-EILAND. Nieuw Groot Ballet Pantomime, gemonteerd door den Balletmeester *A. P. Voitus van Hamme*, Nieuwe Costumes; en Nieuwe Decoratiën van den Heer *J. E. de Vries*; Muzijk van den Heer *A. Berlijn*. *Ten Zes ure op het Tooneel.*

THEATRE FRANCAIS.
Sous la direction de Monsieur BAUDOT.
N°. 85 de l'Abonnement.
JEUDI 18 Avril 1839. Pour la première réprésentation de Mr. *Lhérie*, premier comique du Théatre des Variétés de Paris: La première réprésentation de: L'ART DE NE PAS MONTER SA GARDE, Vaudeville en 1 Acte, par Mrs. *Lhérie* et *Barthelemy*. Mr. *Lhérie*, un des auteurs, remplira les 4 rôles, quil a créés à Paris; Savoir: *Victor*, artiste — un vieux bavard — *Ourica*, jeune négresse — *Jacquot*, ramoneur. Précédée de la première réprésentation de: FOLBERT ET POLYDORE, OU ENCORE UN ROBERT MACAIRE, Vaudeville en 1 Acte, par Mr. *Jaime*. Mr. *Lhérie* remplira le rôle de *Polydore*, quil a créé à Paris et chantera plusieurs morceaux, et la Macédoine Parisienne, Potpourri, arrangé par Mr. *Halévy*. Le spectacle commencera par: L'ENFANT TROUVÉ, Comédie en 3 Actes, par Mrs. *Picard* et *Mazères*. *On Commencera a 6½ heures précises.*

DEUTSCHES THEATER. *In der Amstelstrasse.*
Donnerstag 18 April 1839. (*Zum neunten Male*): DAS SCHLOSS AM AETNA, Romantische Oper in 3 Acten; Musik von *H. Marschner*.
*** *Wilhelm von Strahleck* — Herr *Binder*, erster Tenor vom Kais. Königl. Hof-Opern-Theater zu Wien, als Gast.
Anfang um 7 Uhr.
Gesänge dieser Oper sind bey den Buchhändlern A. H. Brouwer, N. Z. Voorburgwal, N°. 165, und J. D. Gertner, Muiderplein, N°. 53, wie auch an der Theater-Casse à 30 Cts. zu haben.
56te Vorstellung im Abonnement.
Sonnabend 20 April 1839. DIE VESTALIN, Grosse Oper in 3 Aufzügen, Musik von *Spontini*.
*** *Licinius* — Herr *Julius Miller*, früheres Mittglied der hiesigen Deutschen Oper, als Gast.

GRAND SALON.
Théâtre des Variétés.
Donderdag den 18 April 1839. MEESTER VINK, OF DE VERMISTE DIAMANT, Vaudeville in twee Bedrijven. Na hetzelve: DE KWAKZALVER EN DE LIERSPELER, Vrolijk Zangspel in één Bedrijf.
De Entrée voor ieder Persoon is 75 Cents, welke in vertering zal worden aangenomen. *Aanvang ten 7½ Ure.*

TE AMSTERDAM, BIJ C. G. WITHUYS, VERANTWOORDELIJK UITGEVER EN DIRECTEUR.

GEDRUKT BIJ A ZWEESAARDT.